

свѣстенъ да са помоли Богъ; или като не е са научилъ да мысли, че причастіе-то и освещеніе-то следъ сѫ тайни цѣрове, ами като мѫ са спомане за тѣхъ, той мысли, че го вика смърть-та, и така, като са извѣршава тайна-та, той са покече надѣка за смърть нежели за животъ! И сами-тѣ мѫ роднини около него твой сащо сѫ невѣрни, та не могѫтъ да са наканиятъ да мѫ споманятъ тайнѧ-тѧ: и твой преминѫва найдоброто време. А мнозина юще мислятъ, че не трѣба да са светака масло (Елей) много пожти, и твой съ това крико мишленіе направилятъ, та оставатъ безъ дѹховнѫ подпорѣ и тѣлесенъ лѣкъ въ животъ-а си, кой-то има доста бѣды и мъки. А Господъ непрестанно ны вика: „Прїидѣте ко мнѣ вси трѣждѣющиися и йазъ упокой вы.“ (Мат. XI, 28).

Кога свѣршаватъ седемъ свѣренници тайнѧ-тѧ, тогава найстарый-а първомъ окадава съ таманъ сичкѡ-тѧ собѣ, въ коij-то лежи болный-а, потомъ покадава около стола-а, на кой-то лежи свето євангеліе и въ кандило-то стои Елей-а, а въ паниници-тѧ жито съ седамъ свещи и съ фитилаца, съ кои-то ще са помазва, и захваща молитви-тѣ съ благословъ. Послѣ това са пѣнятъ тропари за покаяніе-то: „помилуй насъ, Господи, помилуй насъ.“ и прекрасенъ канонъ за масло-то (Елей), кой-то съчинилъ великий Арсеніе, пѣстинникъ. Послѣ кратки стихири и ектеніи, да бы са осветила Елей-а и оздравѣла болный-а, найстарый-а свѣренникъ чете първъ-тѧ молитвъ надъ кандило-то; за да бы Го-